

קנ:

עין משפט
נר מצוה

צַה א ב מ״י פ״ו מהל' זכ״ה ומתנה הל' יב סמג עשׂין פב ולאזין פא טוש״ע אה״ע ס׳ 5 ס״ו:
צו ג ד ה ו ז ח מ״י שם פ״א הלכה טו סמג עשׂין פב טוש״ע חו״מ ס׳ רמח סעף יא:

מוסף תוספות

א. ולא משום דעבדא כמלטלי הוא, שלא השיב כן ר' נחמן מעולם. מו"ק גיטין ט. ב. דמשמע אם כתב לה למחצה לשליש ולרביע ובא בעל חוב לטרוף כלום ממנתה, גובה אותן משום כתובה, דכיון דשייר מידי לא מחלה לו כלל. רמב"ן. ג. והפסידה במאות הנכסים. ט.ס.

רבינו גרשום

[illegible]

אמר ליה אנן משום דלאו ברור
 רב נחמן לרבא^א אבל רב אשי
 וה"נ משמע צפ"ק דגיטין (דף ט.
 אדרב נחמן ומשני משום דלאו כר
 נחמן גופיה הוא דקאמר הכי. ר"ת:
ואלו הן שב"מ וכו'. והא דלא חשיב
 הא דתניא לעיל צפרק יש

ונחלין (דף קלג.) הכותב כל נכסי
לנאמנו ויא^י עליה שטר חוב ר'
אליעזר אומר תקרע כתובתה כו'
וכל נכסיו קאמר ההם^א וקאמר ההם
מי בחר הכי דנחמא לה דמיפוק קאם
עלה דכתב ויילה לכולהו נכסי
איכא למימר דכולהו נכסי לאו דוקא
שאין כריך אלא יומת מכתובתה^ב א"נ
בפלוגתא לא קא מיירי וטע"ג דשטר
מבחרת נמי איכא פלוגתא בכתובות
(דף עט.) כמו שהציג רבינו שמואל
מכל מקום היכא דגליא דעתה דמסו^ג
אנאמי הוא מידו כולי עלמא כדקאמר
לכסוי: **מטלטלין** ואיתגוהו
בעיניהו הוי שיעור. פירוש שימדה
לכתובה כדאמר אמרימר ב' אע"פ
(סו טז.) כדפ' רבינו שמואל ולא דמיא
להא דאמר לעיל בפרק י"ג נוחלין (דף
קלג:) מטלטלין קאמרת מטלטלי לא
קאמינא פי' דמטלטלין לא הוי שיעור
לכתובה להכא מדיירא במטלטלין
שימדם לכתובה ודדפירש רבינו
שמואל ואותו ודאי הוי שיעור:

כִּי הָא דְרַב פַּפָּא הוּוּ לֵיָּה תְרִיסְרָא
אַלְפִי ב'. פִּרְשְׁתִּי לַעִיל צַפְרָק
הַמוֹכֵר אֶת הַסְּפִינָה (דף ע"א) וְגַם
הָיָא דְשֵׁנִי שְׁמֹרוֹת הֵם פִּרְשְׁתִּי שָׁם:
אִיצְטִיל

לרב שמואל בר אחא אגב
 חשטרא איקרי נכסי דאמור
 לפלוגי וכתבו לו את השטר
 את השטר חוזר בין בשטר
 שטרות הן תרי הגי דאמרן
 איהו
 לזה אלא בשביל שרואה לינשא ולכשה
 הדבר אינו כתוב בגמרא כך אלא מכ
 אמר שמואל אני מורה הוראה אם
 הרואה שחבריה נכסיה מבעלה ריב
 המיום ולכשארעה טעמא דכתבה ליה
 דכתבה כולן לא קנה לוקח ואף על כן
 שכתבו המיום ולכשארעה לא קנה לה
 הוי שויר. שהרי אשה גובה כחובתה
 למימר דלדא אמימר לטעמיה דהא
 לפלוגי ח"כ צריח שהקנה בסודר
 אוי"ר או בלשון שמכין הממון
 בקדושין. נכסים שיש להם אחריות.
 וקמני בהן לשון נכסים: ושאיין להם
 נקנין עם נכסים שיש להן אחריות.
 פפא. כלומר ומניין לנו דנכסים ש
 נקנו על ידי קרקעות והלא אין מטבע
 שם בדין קודר: אגב אסיפא דביטוי
 [קמא] (דף ע.) אי נמי הלך והחזיק
 חזי הדרך. ומפרשין נמי שלא יחזיר
 לחובה מינה שמעיין דשליח שווייה
 כח דשטר יכול לחזור בו כל זמן של
 בפניו: שלשה. עניני שטרות הן.
 שיראה למכרו לשדהו לא יהא עי

גַּי תִּקְיֵנוּ רִצְנוֹן: הוֹאִיל וּכְתַב לָהּ וכו'.

שאל מתניין לה. שכן השיב
היה אומר מסביר דנפשי
דפריך התם דרז נחמן
גיטא אלמא משמע דרז

אמר ליה אנן משום ד
לה אמר רבא אמר
שיכתבו כל נכסיהם
עבדו אשתו ובניו מב
שכיב מרע שכתב כ
קרקע כל שהוא מתנן
כל שהוא אין מתנן
הכותב כל נכסיו
שייר קרקע כל שהוא
דאמר רב יהודה אמ
נכסיו לאשתו לא עש
דתנן הכותב כל נכ
קרקע כל שהוא אבדה
מר *מברחת צריכר
יובבולוהו (6) ממלמלי
דאמקרקעי תקינו
תקון רבנן אמימר
בכתובה ואיתנהו בע
נכסי לפלגיא דעבדא
כל נכסיו לעבדו דא
נכסי דתנן נכסים
בכסף ובשטר ובחזק
דתנן ושאיין להן א
במשיכה יוזוי איקרי
אחריות נקנין עם נכ
בכסף ובשטר ובחזק
ליה תריסר אלפי זוזי

יפא דביתיה כי אתא
בר יצחק שני שמרות
בשטר ואינו חוזר בש
שדה ורב חייא בר אב
אם קדם מוכר וכתב א

יחזרו לה אצל אס שמעיין לה דאמרינן צבחת שטר מצרחת לירי אק עושה כותבת שטר פסיי הא לא כתבה הכי קניניה גה דמשהי התם עשאוה כר **ובדלוהו.** הני חמשה ממטין שטר כדאמרינן צבחת אמימר נמי קאמר לה: **אמר** נזר נכסי לפלגיא וזא הנה נכסי לפלוני וזה צו: **אמר** נקעות אחיות כל מלוה וריוויס. היינו מטלטלין וזא מוכר אדם או נתן לחברו אחריות הנהניו עם אחריות אחריות

יית בחליפין [ב"מ מו.] ועל ית
ההקנה לו בסודר קרקע
קע והקנה לו המעות כל
מן לעצמו ולא היא דכיון
מפרש בצבא [קמח] (סס)
מסר השטר לאותו פלוני:
צבא לחלוק אלא להוסיף:
במעותיו בשביל כתיבת

בזה. כל דלא אתא לידא דמקבל

מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא

ראון משום דלאו כרות גיעא מחנינן לה. עבד גמר לה לה מאשה דבעינן גט כריתות [גיטין מא'] וכיון דיש לבצע העבד זכות בשטר שכתוב בו ששייר קרקע ומטלטלי לעצמו לא הקנה לו השטר לגמרי שגם זכות האדון כתוב בו הלכך לא קרינא ציה גט כריתות [דריש דנ]. כענין זה פירש

אזל רבדתי שכלותי"ר וגם
 דן לעולם עבדל כ' מקרקעי
 ג' גט אמאי חשבין אפי'
 שיעור אלל עבד היינו עטמא
 תעות גמור עבדן וריון היה
 לעין מאן ליעמל לן דלל איה
 העבד בכלל המטלטלין
 פירש מה הן המטלטלין
 "ג' דבדוכתא אחרינא עבדל
 דמי מיהו ג' כריתות לאו
 ווא: אמר רבא א"ר נתנן
 תמי מחנה הן שאין דינן
 תמי מקלם עד שיכבדו לן
 אז דינן חלוק ממשיך קלם
 דין שלא שירו כלום אפי'
 כדמטיק כסיפא לבר
 שה במקרקעי הו' שיעור ולא
 ואלו הן שביז מרע עבדו
 ו מברחם. והשטא מפרש
 שביז מרע כו' וכולהו כבר
 פרכי זה ודיש וחוללין לבר
 לקמן כסמך אפרשנה: בניו
 ג' נכסיו לנביו וכתב לאשה
 שואל אברה דנחתא אהלי
 וציל כתובתה נחתא נמי

[illegible]

הוא נשאל: "האם אתה יכול להבין את המסר הזה?"
הוא ענה: "כן, אבל אני צריך להבין את המסר הזה."
הוא נשאל: "האם אתה יכול להבין את המסר הזה?"
הוא ענה: "כן, אבל אני צריך להבין את המסר הזה."

כר מטענין עס קרקע, כיון קעגן דעם
אין נאקין אלץ במשכיר וקרקע קעגן
דעם חוקי קרקע מעדע מוכר, נקט
עס אלץ שאלץ ואלץ קעגן ואלץ היה
מחנא. פמתן בינו, דאמורב לקרקע הוא ו
הוא פסידה. היה לקרקע, שד תורג. ש
פסידה. חזקתה היה לזכר (זכר) ואלץ
אלץ אלץ ליד מחבל מחנה יצול ואלץ
מחנה יצול ואלץ מחנה יצול, קרקע, אלץ
(זכר) קרקע אלץ ואלץ שד השער
יכלה לזכר (זכר) דאמורב ששני
אלץ חזקתה בינו (זכר) (זכר).

מסורת הש"ס

(לעיל קמו:) פאה פֿיג
(3) לעיל קמו: וש"ק,
לעיל קלא: קמו. גיטין
(7) פאה שס לעיל
לב, [לעיל קמו:]
(1) לעיל קמו:
(2) קדושין כו, (ח) שס,
שס, (9) לעיל עו: ז"מ מו.
קד: ע"ש, (9) קדושין כו,
לעיל עו. ע"ש, (9) אשכנז
דע לעיל קמו: ענד לעיל
קמו: (10) ואש לעיל קלא: בן
לעיל קלא, (9) לעיל קלא,

גליון הש"ס

מִדָּא אֲמַר נִבְסֵי לְפָלְנִיָּא.
תּוֹס' לַעֲיֵל דָּף סָב ע"א ד"ה
וְיִהְיֶה לְהֵם הַגִּירָסָא כֹּאן אֲמַר
כֹּל נִבְסֵי:

הגהות הב"ח

(ה) גב' וכוכלו ממטלטלי ל
 שיר לבר מחמדה
 מקרקעי קטיו: (א) שבו
 פלוטיו: (א) רשב"ם
 לאון משו יכו ל מקרקעי
 וכוט לרבי שו אמאי
 ד"ה יו הו פלא וכו
 נמנות דמעות ד"ה
 ומנן נמק: (א) שבו
 חוק מקוט: ד"ה וכו
 צוט חומס דף ל"ג רב
 אקעל למחור יו (תוב)
 ואלו שו ואלו עליו שו
 ליעור חומר מקרע
 ותעורור על תרבה
 כחומס אורמס תקרע
 תרבה חור וכו נקט:

לעזי רעט"י

ד"ר. רכוש.

מוסף רע"י

[illegible]

הקרקע באחד משלושה קניינים,
ואם מכר לו קרקע ומעלטין
טעין בלא משיכה (לעיר כו:).
וי שהפקדון אללו, שאם יאבדו
הוא, הוא, כן שמעתי, ל"א סופא
ב"ש קד: ובי"ח (ח). שהיה שמח
לכס בסודר זה שדה זו לזכור
הוא, דלן ששן שטר בעל כרחו
לא דמחי לא כתבין בעל כרחו
(ח). אם קדם מוכר.
למכור לעשות כן א"ש דמזכיר.